

Olga Greceanu, *Meditații la Evanghelii*, cuvânt înainte de ÎPS Nicolae Corneanu, prefață, date biobibliografice și referințe critice de Adina Nanu, Ed. Sophia, București, 2010, 285 p.

În peisajul literaturii românești teologice a apărut o carte ce iese din tiparele cunoscute, cel puțin cu privire la mediul ortodox. Mai întâi, dacă eram obișnuiți cu „predici” la Evanghelii, avem aici de a face cu „meditații”. În cazul Olgăi Greceanu, diferența dintre cele două forme de explicare a pericopelor evanghelice constă în faptul că meditațiile autoarei sunt reflecții asupra unor pasaje alese dintr-o pericopă biblică. Desigur, nu se poate face o distincție definitivă între predici și meditații, dar cu privire la acest volum este fără îndoială mai potrivit al doilea termen, deoarece editorul ne pune la dispoziție cugetările autoarei așternute în scris, pentru a surprinde anumite gânduri referitoare la anumite citate biblice. Apoi, autorul nu este nici preot, nici teolog – și rar se întâmplă astăzi ca laicii să scrie ceva de acest gen. În plus, Olga Greceanu este o femeie, artistă a perioadei interbelice și membră a unei familii aristocrate din București. Volumul de față ne-o descoperă după decenii de uitare programată, iar apariția lui se datorează eforturilor Adinei Nanu de a redescoperi și reda cititorilor un chip, o personalitate marcantă a culturii, artei și Bisericii Ortodoxe Române, prin editarea pentru întâia oară a meditațiilor la Evanghelii a Olgăi Greceanu.

Pentru majoritatea cititorilor va fi cu siguranță o surpriză descoperirea acestui personaj trecut sistematic în uitare prin grija regimului politic de până în anul 1989. Olga Greceanu (1890–1978) este descendenta unei familii de ofițeri polonezi după tată, așezată în spațiul românesc în sec. XIX. Părinții, de confesiune catolică și protestantă (mama era de origine germană), au botezat-o pe Olga în Biserica Ortodoxă, în confesiunea noului stat în care locuiau, fără prea mult interes față de educația ei religioasă ulterioară. Ulterior, însă, Olga își asumă cu cea mai mare seriozitate confesiunea ortodoxă, mai ales după anii de studii petrecuți în Belgia, Franța și Italia, s-a căsătorit cu aristocratul Nicolae Greceanu și a devenit în perioada interbelică una din personalitățile reprezentative ale artei plastice românești, alături de Pallady, Petrașcu, Tonitza și alții, expunând operele sale în București, Paris, Barcelona și New York.

Aflăm din scurta dar densa prefață semnată de Adina Nanu (p. 7-10) că Olga Greceanu s-a dedicat mai ales după al doilea război mondial picturii murale bisericești. Astfel ne-au rămas de la ea ansamblurile picturilor murale din sălile Sfântului Sinod din București, mozaicuri în biserica Sf. Antim, picturi murale în Institutul de Arhitectură Ion Mincu, sala de consiliu a Primăriei sectorului 1 și multe altele.